

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה'

ויאמר במשך

פרשת 'ויקהל-פקודי'. כ"ט אדר ה'תשפ"א. עלון מספר 126.

כ"אומן הרגש" אך מה לו ולדרשנות?! אך הרב וינברג מבקש ממנו מוטי נוטל את המיקרופון ו"דורש" את המילים "כי עוזה כמות אהבה" בניגונו הידוע... התזמורת מצטרפת, כל הנוכחים מצטרפים ועיניהם מתלחלחות. רק עכשיו יכול הרב וינברג להמשיך. הוא עדין לא חושף אם השיר רק נועד לחימום הלבבות, או שעצם מילות השיר קשורות לענין. אך הוא ממשיך: "את מה שאספר לכם עכשיו שמעתי מידידי, בעל המעשה בעצמו. מדובר באברך ירושלמי, תלמיד חכם מופלג. יש לו שתיים עשרה ילדים בלי עין הרע, וכולם "פצצות". כולם? אחד מהם התחיל בשלב מסוים להחליק. איך שתאר זאת אביו באחוזי: ככל שגדלו השערות קטנה הכיפה, וככל שקטנה הכיפה גדלו השערות. בקיצור, ההורים עברו ממנו שבעה מדורי גהינם. ביום בהיר הודיע להם שהוא עוזב את הבית. "לאן?", שאלו אותו. "מה זה משנה. אני כבר מעל 18", ענה. הוא נעלם, וככל שנסו ההורים לאתר את מקום המצאו לא הצליחו. המשטרה לא הסכימה לסייע כי פיקוח נפש רוחני הוא לא בקטגוריה של פיקוח נפש פיזי. אבל האבא לא נח ולא שקט, עד שאיזה פוליטיקאי, חילוני דוקא, הצליח לארגן לו איכון סלולארי שגלה בדיוק היכן הוא שוהה, במקום כלשהו בצפון תל אביב. באותו יום ארו האברך הירושלמי בשקית, טלית ותפילין, קערת גטילת ידיים ונטלה, שני סנדוויצ'ים ובקבוק מים. הוא נסע לתל אביב והתמקם בנינה סמוכה לבית בו נמצא הבן יקיר בהתאם לאיכון הסלולרי. התקשר לבן ושאל: "אתה רואה אותי?". "מה? איפה?! התריס פה סגור בכלל". "אז תפתח את התריס!". האם התכוין לתריס החלון, או לתריס הלב? ... כך או כך, בתוך כמה שניות נשמע קול תריס נפתח, ועיניהם נפגשו. הבן התחנן: "אבא, תסע הביתה! חבל על המאמץ! אני לא עוזב כאן, וכל מה שתנסה לשוא. לא חבל?". אבל אבא הסביר באופן הכי פשוט: "בלעדיך אין לי מה לעשות בבית, ממילא פשוט אין לי סיבה לחזור לשם. הבן הבין שאביו ישבר מהר, כמה זמן הוא כבר יוכל להתמיד בהפצרותו? בזה מבחינתו הסתים הענין. החושך ירד, השעה התאחרה. קפל האבא משהו מתחת לראשו, ונדרם ככה בנינה ולמחרת שוב שיחות הטלפון חסרות התכלית. "אבא לך הביתה – חבל על הזמן!". היה קשה לו לראות את אביו מתייסר בגללו תחת כיפת השמים. הסיפור הזה התחיל ביום שני, יום אחר יום, לילה אחר לילה, המשיך האבא לשהות במקום, ועיני הבן כלות לראות את האבא המסור מתעקש להשאר במקום לסבול... לביל שיש, בשעה 2:30 מישהו העיר אותו, שם על הספסל. הוא תאר לעצמו שמדובר או במשטרה, או בטיפוס שהמשטרה מחפשת אחריו... אבל לא! זה היה הבן שלו, הבן שהודיע: "אבא, אני חוזר – רק כי אתה ישנת עבורי כמה ימים ברחוב!!!". וכשחזר, חזר לגמרי, עם כל הלב והנשמה היהודית... סיים הרב וינברג: "רבותי! זה הפשט "כי עוזה כמות אהבה"!". צמרמורת אוחות בנוכחים, אך הרב וינברג לא מרפה וממשיך לפתח את המסר לפי דרכו. עד שמוטי שוב נוטל את המיקרופון, והקול המיוחד שלו מתפשט מאליו וסוחף שוב את כולם: "שימני כחותם"... צריך כוחות להתנהג כמו אותו אבא. הרבה כוחות. המון כוחות. אין סוף כוחות. אך ישנם מצבים בהם אין דרך קלה יותר. אין לנו קצה של מושג עד כמה גדולה כוחה של אהבת אב, או אהבת אם, ועד כמה היא משפיעה על ילדנו. האם לא נשתמש בכלי העוצמתי הלזה שהקדוש ברוך הוא מסר לידנו?

(נלקח מתוך עלון "איש לרעהו" בא ה'תש"פ)

פנינים על פרשת השבוע:
"וכל היתדות למשכן ולחצר סביב זחשת: אלה פקודי המשכן משכן העדות" (שמות כ"ח כ"ב-א).

נראה לבאר את סמיכות הפסוקים כך: בילקוט מובא יתדות המשכן היו של נחשת ולא של ברזל, משום שהברזל מרמז על מלכות אדום, והמשכן – בית המקדש – עתיד להחרב על ידי מלכות אדום, והקדוש ברוך הוא לא רצה לרמוז לעם ישראל שבית המקדש עתיד להחרב. ברש"י על הפסוק הראשון בפקודי רש"י מפרש שכתוב פעמיים "משכן", לרמוז ששני משכנים – בית המקדש הראשון ובית המקדש השני – יחרבו. ולפי זה יתבאר החיבור בין הפסוקים: "וכל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת" – ולא ברזל, שלא לרמוז שבית המקדש יחרב. ומנין שבית המקדש יחרב? התשובה נמצאת בפסוק הבא – "אלה פקודי המשכן משכן העדות" – רמוז שעתיד להחרב! לקוח מהספר **"פנינים על התורה" מחידושי הגאון הרב יהונתן אייבשיץ זצוק"ל, שלקוח מספרו "מדרש יהונתן".**

"ויעש את מעיל האפוד מעשה ארג כליכ תכלת" (שמות כ"ט ב).

כתוב בגמרא ערכין (טז): "מעיל מכפר על לשון הרע, אמר הקדוש ברוך הוא: יבוא דבר שבקול ויכפר על מעשה הקול". בכלי יקר (לעיל כ"ח ל"א) כתב: "לפי שהמעיל מכפר על לשון הרע, על כן היה כולו תכלת, כי תכלת דומה לים, ועל ידי התכלת יסתכל בים, וממנו יראה וכן יעשה, כי בים נאמר (איוב ל"ח, י"א) "ואשבור עליי חקי ואשים בריח ודלתים, ואומר עד פה תבא ולא תוסיף". וכך נתן הקדוש ברוך הוא אל הלשון חומה ובריה, כמו שאמרו חז"ל (ערכין טז): "ולא עוד אלא שהקפתי לך שני חומות אחת של עצם ואחת של בשר" ומה יתן ומה יוסיף לך שמירה לשון רמיה, כי יצא לחוץ ידבר ישלח חץ שחוט לשונו לכל ד' רוחות העולם ויעבור בריח ודלתים, והיה מן הראוי שילמד האדם מן הים אשר אינו עובר דלתים ובריה ואינו פורץ גדרו. והו טעם התכלת שדומה לים כי בהסתכלו בתכלת יהיה נזכר אל הים שדומה לו בצבע וממילא יתבונן אז במעשה הים וממנו יראה וכן יעשה", עד כאן. ועיין שמירת הלשון חלק ב' פרק ט"ו. שמעתי מהרה"ג ישראל רונברג שליט"א, שאמר פעם בסיום ספר "חפץ חיים", ש"מעיל האפוד" בגימטריא "חפץ חיים". כלומר ש"מעיל האפוד" (246) בגימטריא מה שהוא בא לכפר עליו – לשון הרע – חפץ חיים (246).

לקוח מעלון "לקראת שבת מלכתא – דרשו" פרשת "ויקהל פקודי" ה'תשע"ז, בשם הרב יוסף וינברג.

שבת שלום ומבורך!

סיפורים לשלחן שבת קודש:
"כי עוזה כמות אהבה".

שנה שעברה התקיים סיום הש"ס של ארגון "דרשו" באוקספורד, אנגליה. היום הזה היה בהשתתפות רבים מיהדות אירופה. במהלך האירוע נאם פה מפיך מרגליות, הרב יוסף וינברג שליט"א – רב דקהילת קודש "תפארת ישראל גולדרס גרין". באמצע דבריו עצר וטען שאינו יכול להמשיך ללא עזרתו של יהודי אחד שהיה שם באותו זמן, מסחמא שמעתם עליו – מוטי שטינמץ... מוטי אמנם נודע <<<<

הילולא דצדיקיא:

האדמו"ר הרב שלמה רבינוביץ' מרדומסק זצוק"ל – תפארת שלמה, כ"ט אדר ה'תרכ"ו. הרב אברהם שאג זצוק"ל, כ"ט אדר ה'תרל"ו. הרב יעקב קמינצקי זצוק"ל, כ"ט אדר א' ה'תשמ"ו. האדמו"ר הרב מרדכי הגר מוויז'ניץ מונסי זצוק"ל, כ"ט אדר ה'תשע"ח. הרב חיים פרץ קניבסקי זצ"ל – אבי הסטייפלר, א' ניסן ה'תר"ע. הרב שלום דוכער שניאורסון מלובביץ' זצוק"ל – הרשב"ב, ב' ניסן ה'תר"פ. הרב אברהם יהושע העשיל זצוק"ל – האוהב ישראל מאפטא, ה' ניסן ה'תקפ"ה. הרב ראובן יוסף גרשונוביץ' זצ"ל, ה' ניסן ה'תשנ"ה. הרב מאיר שיף זצוק"ל – המהר"ם שיף, ו' ניסן ה'שצ"ג. הרב חיים אבולעפאי זצוק"ל – בונה טבריה, ו' ניסן ה'תק"ד. האדמו"ר הרב אהרן ראטה משומרי אמונים זצוק"ל, ו' ניסן ה'תש"ז.

אודות פרשת "ויקהל":

- יש לה 122 פסוקים.
- מתחילה בפרק ל"ה פסוק א'.
- מסתיימת בפרק ל"ח פסוק כ'.

אודות פרשת "פקודי":

- יש לה 92 פסוקים.
- מתחילה בפרק ל"ח פסוק כ"א.
- מסתיימת בפרק מ' פסוק ל"ח.

אודות פרשות "ויקהל-פקודי":

- יש להן 214 פסוקים.
- מתחילות בפרק ל"ה פסוק א'.
- מסתיימות בפרק מ' פסוק ל"ח.

אודות פרשת "החדש":

- יש לה 20 פסוקים.
- מתחילה בחומש "שמות" פרשת "בא" פרק י"ב פסוק א'.
- מסתיימת בחומש "שמות" פרשת "בא" פרק י"ב פסוק כ'.

חידות על פרשת השבוע:

פרשת "ויקהל":

- היו על כתפות הכהן גדול.
- כיצד נקראים הדברים שנשאו אתם את הארון?
- מהם היו במנורה בכל קנה ג' ובאמצעי ד'.
- שם נרדף ל-מספיק.
- מה היה הכלי שאורכו אמתיים וחצי וקומתו אמה וחצי?
- מה פרשת השבוע?
- מה תרומות שתרמו למשכן.
- כיצד נקראו העובדים של המשכן?
- שם תכשיט שנחרם למשכן.
- מה העונש של העושה מלאכה בשבת?
- מה סכך על הכפורת?
- מה נתן ה' בלב בצלאל?
- מה אמרו עובדי המשכן למשה?
- כיצד נקרא אדם התורם תרומה?
- ממה היתה עשויה הקטרת?
- מה תרומות שנתרמו למשכן.
- שם נרדף ל-צד.
- היכן היו הבדים ממוקמים במזבח?
- מה העבירו במחנה?

- ר. במה היה בצלאל מלא?
- ש. כמה נרות היו במנורה?
- ת. צד דרום.

פרשת "פקודי":

- מי פקד על עבודת הלויים?
- שם משקל של מחצית השקל.
- כיצד התורה מגדירה אדם בודד?
- כיצד אומרים זהב בארמית?
- מה היה בא' ניסן?
- מה היה שוה 1775 שקל?
- מה היה שיעורו כ"ט ככר ו-730 שקל?
- מה היה מקצועו של אהליאב?
- ממנו היה בחושן ארבעה.
- מתי היה העגן על המשכן?
- שוה שישים מנה.
- מה היה על השלחן?
- מי הקים את המשכן?
- ממה היו עשויים אדני פתח אהל מועד?
- היכן הקימו את החצר למשכן?
- מאיוה גיל נתנו מחצית השקל?
- מה פרשת השבוע?
- מה עשו לראשי העמודים?
- כיצד מוגדרת קדושת המזבח?
- אחת מעבודות מלאכת המשכן.
- מה היה בפי המעיל?
- אחד ממרכיבי החוטים.

על פי סדר א' - ב'

חידון נושא פרס:

חידה על פרשת השבוע:

למה התורה כתבה דווקא אצל המנורה "המנורה הטהורה"? וכי המזבח אינו טהור? וארון הברית – שנגשים אליו רק פעם בשנה (!) - ביום הכיפורים – אינו טהור? על פי ההגיון, הוא היה אמור לקבל את התואר "הטהור"? רמז: את התשובה אומר ה"חזקוני".

מי שיענה נכון על החידה – יכתוב בפתק, יכניס לתיבת הדואר ברחוב הרב פרנק 36 דירה 5 משפחת למני, עד יום שלישי בערב, ויכנס להגרלה על פרס. נתן גם להתקשר ל-025870079.

הזוכה משבוע שעבר: דוד אביי הי"ו.

שאלה: למה אצל בצלאל כתבה התורה את שמו, שם אביו ושם אבי אביו ואילו אצל אהליאב כתבה התורה רק את שמו ושם אביו בלי שם אביו?

תשובה: חור, אביו של אורי אביו של בצלאל חטא במעשה העגל. מכיוון שהמשכן בא לכפר על מעשה העגל, התורה כתבה גם את שם אבי אביו של בצלאל: "בצלאל בן אורי בן חור".

לקחי הקורונה:
שבוע שעבר בשבת פרשת "כי תשא" קראנו על מעשה העגל מסכה. "וביום פקדי ופקדתי עליהם חאטתם" (שמות ל"ב ל"ד). אומר רש"י במקום: "וביום פקדי – אין פורענות באה על ישראל שאין בה קצת מפרעון עוון העגל" (בסוף דיבור המתחיל). גם הקורונה. מכיוון שעם ישראל עשו עגל מסכה, ה' הביא קורונה שנהיה עם מסכה. הקורונה היא מקצת הפרעון של מעשה העגל... בשם אומר. בתמונה: משמאל הרב הראשי לישראל הרב ישראל מאיר לאו שליט"א. באמצע הרב יצחק זר שליט"א. מימין רבי דוד מלכא שליט"א. שלושת הרבנים עם מסכות. צולם השבוע בכנס לזכרו של הראשון לציון רבי אליהו בקשי דורון זצוק"ל.

מזל טוב ל:
משפחת גברא הי"ו
על נישואי הבן
פינחס הי"ו
יהי רצון שיקימו
בית נאמן בישראל!

זמני השבת:			שבת פרשת "ויקהל-פקודי":			זמני השבת:		
הדלקת נרות	שקיעה	עלות השחר	נץ החמה	חצות היום והלילה	שקיעה	מוצאי שבת הכוכבים	צאת הכוכבים	רבנו תם
17:10	17:49	4:23	5:51:00	23/11:49	17:50	18:22	18:22	19:02

להחלמה מהירה: הרב רפאל גבריאלי אליהו בן רחל חיה הכהן שליט"א
אשמח לקבל הע/ארות, תיקונים, עצות ועוד. כדי להרשם כפרנס נא להתקשר ל-025870079. טעון גנייה. נא לא לקרוא בזמן שאינו ראוי. העלון מוקדש לעילוי נשמת: שלמה חיים בן אסתר ז"ל. עלייה בת מרים ז"ל. הרב אליהו בן טוביה בקשי דורון זצוק"ל. ר' יעקב יחיאל מיכל ב"ר שלמה זצ"ל. לרפואת: משה בן שרה. חיה בת מלכה. יפה בת רחל. להצלחת משפחת למני. ר' נוריאל חנוך ב"ר שלום. ר' יואל בן חפציבה.